

Hodnocení bakalářské práce Barbory Němejcové Podoby židovství v dílech F. R. Krause, Františka Kafky, Hany Bělohradské aj. R. Picka.

Je radost číst práci tak zralou a zároveň tak svěží, psanou poučeně, s pokorou a citem v období boomu zájmu o práce s obdobnou tematikou. Možná je to již předurčeno volbou autorů – širší spektra: F. R. Kraus – nar. 1903, vlastní lágrová zkušenost, po válce nesvobodně smýkaný událostmi, Fr. Kafka, jeho generační druh (nar. 1908), rovněž prošel - již ve zralém věku - několika lágry, universitně vzdělaný advokát, překladatel, spisovatel z povolání, H. Bělohradská, o dvě generace mladší (nar. 1929) novinářka, redaktorka, spisovatelka, bez lágrové “nominace“, J. R. Pick, v Terezíně v období dospívání, autor spojený zejména s aktivitami malých scén konce 50. a 60. let jako autor, herec, organizátor, kritik, jemuž se „koncentračnická“ literatura již zajídala a uplatňoval ve svých knihách kromě nezbytné „obránné“ ironie také černý humor a komiku. Muži, žena, novely, drama.

Krátce a výstižně jsou naznačeny kořeny a cesty židovské kultury u nás, poté jsou autoři stejně stručně a výstižně představeni, přiblíženy jsou jejich povětšinou nahořklé životní osudy (s množstvím propadů) a analyzována jejich reprezentativní díla s tematikou holocaustu: Kat bez stínu (F. R. Kraus), Krutá léta (Fr. Kafka), Bez krásy, bez límce (H. Bělohradská) a novela Spolek pro ochranu zvířat a drama Sen o vzdálených jezerech (J. R. Pick).

Práce nabízí široké spektrum aktivit, jimiž Židé reagují na realizaci „konečného řešení“, zaznamenává život v terezínském ghettu kluků věkem i dospělých, v koncentračních táborech, v obsazené Praze, nabízí akce až dobrodružného rázu i chvíle niterné samoty a tichého, intenzivního přemýšlení, autorka si všímá na textech formální a stylistické stránky, chronotopu, postav, motivů, zmiňuje židovské zvyky a tradice, prvky humoru, zajímají ji motivace autora. Již tím, že si zvolila autory relativně méně známé (Kraus, Kafka) či díla méně známá autorů známých (Pick), vstoupila na území méně probádané, to je jedna z jejích zásluh, cennější je pro mne způsob, jakým texty otvírá, objevuje je pro sebe i pro čtenáře práce, není pro ni podstatné zaznamenání hrůz či líčení krutostí, jimž byli vězni (nebo Židé označení hvězdou) vystaveni, je to možná dáno i charakterem analyzovaných textů, jejichž autoři sledovali spíše osud, příběh, řešení konfliktu více než konflikt sám, a daří se jí tak soustředit pozornost na příběhy lidí, jejichž osud byl, žel, „předem daný“, přesto i onen pomyslný „zbytek“ svého života žili.

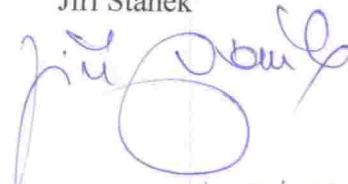
V závěrečných kapitolách jsou autoři vřazeni - a jejich texty vřazeny – do širšího kontextu české literatury, přidána je příloha obrazová a textová.

Práce není prosta několik a pravopisných chyb, dle mého však celkovou kvalitu práce nepoznamenaly zásadně.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako výbornou.

V Plzni 21. 7. 2012

Jiří Staněk

VEDOUcí PRÁCE